विद्या विवादाय धनं मदाय प्रज्ञाप्रकर्षः परवञ्चनाय ।
अत्युन्नतिर्लोकपराभवाय येषां प्रकाशस्तिमिराय तेषाम् ॥ ३१५ ॥

विद्वानेव विजानाति विद्वज्जनपरिश्रमम् ।
नहि वन्ध्या विजानाति गुर्वीं प्रसववेदनाम् ॥ ३१६ ॥

5 विसृज्य शूर्पवद्दोषान्गुणान्गृह्णन्ति साधवः ।
दोषग्राही गुणत्यागी चालनीव हि दुर्जनः ॥ ३१७ ॥

वेपथुर्मलिनं वक्त्रं दीना वाग्गद्गदः स्वरः ।
मरणे यानि चिह्नानि तानि चिह्नानि याचके ॥ ३१८ ॥

व्योमनि शम्बाकुरुते चित्रं निर्माति यत्नतः सलिले ।
10 स्नपयति पवनं सलिलैर्यस्तु खले चरति सत्कारम् ॥ ३१९ ॥

शक्यं वारयितुं जलेन हुतभुक्छत्रेण सूर्यातपो
नागेन्द्रो निशिताङ्कुशेन समदो दण्डेन गोगर्दभौ ।
व्याधिर्भेषजसंग्रहैश्च विविधैर्मन्त्रप्रयोगैर्विषं
सर्वस्यौषधमस्ति शास्त्रविहितं मूर्खस्य नास्त्यौषधम् ॥ ३२० ॥

15 शत्रवो ज्ञातयश्चैव लाभं पश्यन्ति न व्ययम् ।
आयं व्ययं च मध्यस्था व्ययमेव सुहृज्जनाः ॥ ३२१ ॥

शत्रोरपि गुणा ग्राह्या दोषा वाच्या गुरोरपि ।
सर्वथा सर्वयत्नेन पुत्रे शिष्ये हितं वदेत् ॥ ३२२ ॥

शरणं किं प्रपन्नानि विषवन्मारयन्ति वा ।
20 न त्यज्यन्ते न भुज्यन्ते कृपणेन धनानि यत् ॥ ३२३ ॥

शुष्ककाष्ठैर्भवेत्कार्यं लोष्ठैरपि च पांसुभिः ।
न तु स्थानात्परिभ्रष्टैः कार्यं स्याद्वसुधाधिपैः ॥ ३२४ ॥

श्लाघ्यं नीरसकाष्ठताडनशतं श्लाघ्यः प्रचण्डातपः
क्लेशः श्लाघ्यतरः सुपङ्कनिचयैः श्लाघ्यो ऽतिदाहो ऽनले ।
25 यत्कान्ताकुचपार्श्वबाहुलतिकाहिन्दोललीलासुखं
लब्धं कुम्भवर त्वया नहि सुखं दुःखैर्विना लभ्यते ॥ ३२५ ॥

श्वेतेन शिरसा वृद्धो नैव वर्षशती भवेत् ।
यस्य बुद्धिः परिणतः स वै वृद्धतरो नृणाम् ॥ ३२६ ॥

संयोगा विप्रयोगान्ता जातानां प्राणिनां ध्रुवम् ।
30 बुद्बुदा इव तोयेषु भवन्ति न भवन्ति च ॥ ३२७ ॥

सकृदंशो निपतति सकृत्कन्या प्रदीयते ।
सकृदाह ददानीति त्रीण्येतानि सतां सकृत् ॥ ३२८ ॥